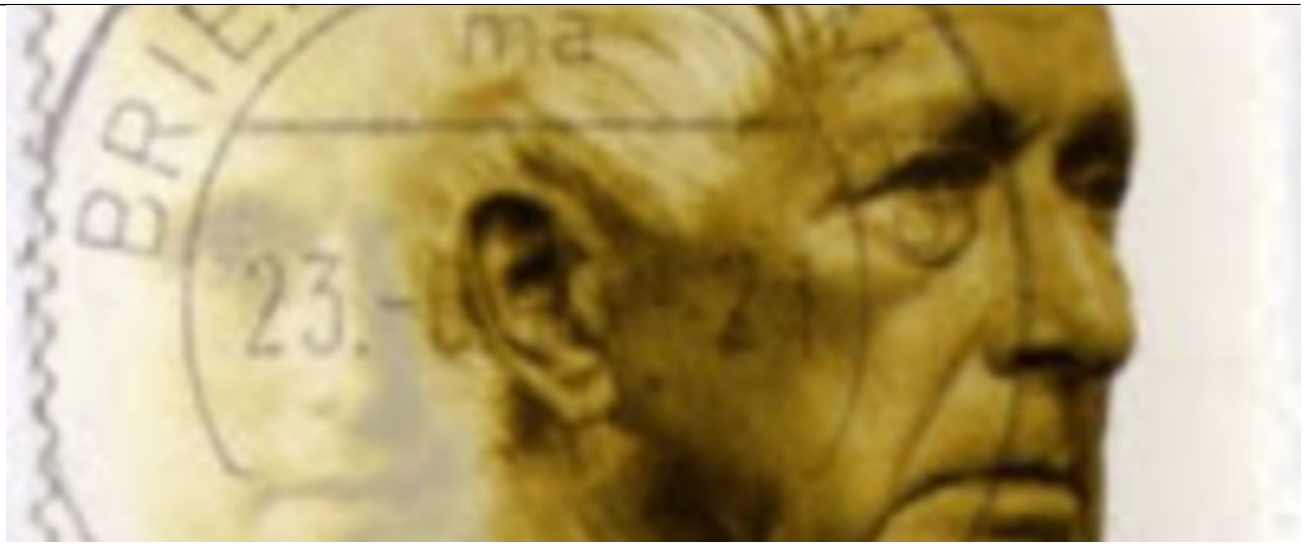

Ernst Jünger — válogatott gondolatok nem csak teázgató konzervatívoknak

2014 február 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A minap levettem könyvespolcomról egy pár éve beszerzett kötetet, Ernst Jünger gondolatainak és maximáinak válogatott gy?jteményét.

A szerz? termékeny életm?véb?l magyar nyelven eleddig csak egyetlen regénye, a *Márványszirteken* látott napvilágot [részlet a regényb?l], pedig — ahogy Horváth Róbert is írja rövid ismertet?jében — egyéb jelent?s m?veinek fordítására és kiadására is érdemes lenne nagyobb gondot fordítani. Az író filozofikus hajlamát bizonyítandó most megosztok nyájas Olvasóinkkal néhány frissen lefordított aforizmát a kötetb?l, véleményem szerint kiváló meditációs objektum lehet bármelyik.

Nem törünk ki korlátainkból, még a legbels?bbekb?l sem. Ezért nem is változunk. Bizonyára alakítjuk magunkat, de csak korlátainkon belül, egy meghatározott körben.

*

Több négylevel? lóherét taposnak el, mint amennyit felszednek.
*

Oly mértékben emelkedünk, amilyen mértékben ballasztjainkat ledobjuk.
*

A széplelkek az intellektuális n? természetes prédái.
*

Az igazi konzervatívok azok, akik a romantikát, s?t, még az elragadtatást sem engedik meg maguknak, és nem is szorulnak rá. *„Res, non verba”* — ez az ? törvényük.
*

A remény emberi-földi dolog, a tökéletlenség egyik jele. De már az is egy magasabb állapot, amelyben a tökéletlenség felismerszik. Amit ma haladásnak nevezünk, az a szekularizált remény; a cél földi és jól körülírhatóan az id?ben van.
*

A megbánás pozitív formája az elmulasztott alkalmakra irányul.

*

A hallgatás gyakran er?sebb hatást kelt az ellenállásnál, különösen olyan személy esetében, akinek sok mondanivalója van.
*

Némelyek többet képesek elmondani hallgatásukkal, mint mások ékesszólásukkal.
*

A hallgatás mélyebbre elér, mint a szó.
*

Egyesek konzervatívnak nevezik magukat, anélkül, hogy ezt az elnevezést megérdemelnék, mivel az örökség meg?rzésének puszta igénye nem elegend?.
*

Aki önmagát kommentálja, saját színvonala alá esik.
*

Aki a szabadságot ingyen óhajtja, elárulja magáról, hogy nem is érdemli meg.
*

A részvét pozitív párja az oltalom.
*

Egy olyan szellem, amely nem csodál meg semmit, nem érdemli meg a csodálatot.
*

Különbséget kell tenni a gy?zelem és a siker között.
*

Ha megnyitjuk magunkat, megnyílik a világ is.
*

A helyzeteket teremteni kell, nem pedig elfogadni.
*

A remény minden körülmények között tovább vezet, mint a félelem.
*

Akinek sikerül az életet játékként ?zni, az a csalánban és a bürökben is mézre bukkan; még a kellemetlenségek és a veszélyek is élvezetére válnak.
*

Nem maradt észrevétlen el?ttem, hogy minden állapotban nagy nehézségi er? rejlik, amelyb?l magunkat kimozdítani a puszta gondolatok nem elegend?ek.
*

— és a változás vajon nem az a maszk, amely mögé az élet és a halál titka rejt?zik?
*

Nincsenek félreismert zsenik. Mindenki a neki megfelel? helyet találja meg az életben.

Ha elég hosszan élünk, megélünk mindent és mindennek az ellenkez?jét is.
*

A humanitás korszaka az a kor, amelyben az emberek megritkultak.
*

A tények adatokat szolgáltatnak, nem igazságokat.
*

„Nincs id?m az olvasásra” — ebben az esetben valószín?leg egy elfoglalt emberr?l van szó, nem pedig egy olvasóról. Az igazi *olvasó* ismertet?jegyei közé éppen az tartozik, hogy van ideje az olvasásra, és még ha úgy kellene id?t lopnia is, miként a szeret?nek a szerelmesére, minden egyebet el kellene hanyagolnia.
*

Egy könyvt?l, amely ezt az elnevezést megérdemli, azt várnánk, hogy olvasóját megváltoztatja. Az olvasmány után már nem önmaga többé.
*

A jó olvasók önálló gondolkodók is. Esetükben a szerz? takarékoskodhat a gondolatjelekkel. Másoknál viszont fennáll a veszély, hogy az ironikusnak szánt mondatokat komolyan veszik. Ez könnyen kellemetlenségekhez vezethet.
*

Az egyszer? dolgokat nehezebb leírni, mint a bonyolultakat, mivel a megnevezhetetlenhez közelebb állnak és a leírónak a nyelv alapjaihoz kell visszanyúlnia.
*

Régi, jó szavakon politikai er?szakot tettek és lealacsonyították ?ket; ezeknek, miként a betegeknek, id?t kell hagynunk a lábadozáshoz.
*

A szerz? az imaginációja révén alkot. Eszményképeket teremt, amelyek visszhangként vagy tükröz?désként a valóságra visszahatnak.
*

A m?vészet tulajdonképpeni feladata nem az, hogy az embereknek élvezetet okozzon, hanem hogy ?ket felülemelje véges mivoltukon: feltámadás az id?ben.
*

A m?vészet mindkét feladata azonos: az istenség megközelítése és a halálfélelem szám?zése.
*

A mindennapos tapasztalat arra tanít: az eszközök minden egyes újabb fejl?désével növekszik az örömtelenség. Egyúttal, mintha az ember sós vizet inna, az olthatatlan szomjúság is er?södik.
*

A technikai és a morális fejl?dés közötti divergencia az er?szaknak kedvez.
*

A sakkautomata a sakkjáték megsemmisítésére alkalmas találmány.
*

Ha a természet arcába tekintünk, elt?nik a pillanat kicsinyessége, a gondolatok szabadabban mozognak, és a túláradóan váltakozó mozgások által el?idézett ingerlékenység a környezet tágasságában és mozdulatlan csendességében lecsillapodik.
*

A fa az élet nagy szimbólumainak egyike, talán éppen a legnagyobb. Ezért az emberek és népek minden id?kben csodálták, megbecsülték és tisztelték is.
*

Az elemek erejét már csak a katasztrófákban ismerhetjük meg.

http://konzervativok.blogspot.hu - A Flag Polgári Magazin partnere

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló